Цей Стандарт затверджений Комітетом з питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів.

МСБОДС 14 - ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ ЗВІТНОСТІ

Цей Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору базується в основному на Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку (МСБО) 10 (переглянутому в 1999 р.) "Події після дати балансу", опублікованому Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (КМСБО). У 2001 році була створена Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО) і Фонд Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО), які замінили КМСБО. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО), опубліковані КМСБО, залишаються чинними до їх зміни або вилучення РМСБО. У цьому виданні Комітету з питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів витяги з МСБО 10 наводяться з дозволу РМСБО.

Затвердженим текстом Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку (МСБО) є текст, опублікований РМСБО англійською мовою, примірники якого можна отримати безпосередньо у видавничому відділі РМСБО, розташованому за адресою: 7th Floor, 166 Fleet Street, London EC4A 2DY, United Kingdom.

Адреса електронної пошти: publications@iasb.org.uk
Сторінка в Інтернеті: http://www.iasb.org.uk

Авторське право на Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, на Проекти для обговорення та інші публікації КМСБО та РМСБО належить ФКМСБО.

"МСБО", "РМСБО", "КМСБО", "ФКМСБО" та "Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку" є торговими знаками Фонду Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО) і не повинні використовуватися без затвердження ФКМСБО.

Інформацію про Міжнародну федерацію бухгалтерів і текст цього Стандарту можна знайти на Інтернет-сторінці за такою адресою: http://www.ifac/org.

Затвердженим текстом цього Стандарту є текст, надрукований англійською мовою.

Авторське право © 2001 р. належить Міжнародній федерації бухгалтерів. Усі права застережені. Жодна частина цієї публікації не може бути відтворена, збережена у будь-якій системі вилучення інформації, або передана у будь-якій формі чи будь-яким засобом, включаючи електронні та механічні засоби, фотокопіювання, магнітофонний запис або будь-які інші системи збереження і відтворення інформації, без попереднього письмового дозволу Міжнародної федерації бухгалтерів.

ISBN: 1-887464-73-5

International Federation of Accountants
535 Fifth Avenue, 26th Floor
New York, New York 10017
United States of America
Інтернет-сторінка: http://www.ifac/org

ВСТУП

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДЛЯ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Комітет з питань державного сектору (Комітет) Міжнародної федерації бухгалтерів розробляє серію рекомендованих стандартів для суб'єктів господарювання державного сектору, які називаються Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС). Комітет визнає значні переваги досягнення послідовної та порівнюваної фінансової інформації в юрисдикціях та вважає, що МСБОДС відіграватимуть важливу роль, надаючи можливість реалізувати ці переваги.

Прийняття МСБОДС органами державної влади покращить якість і порівнюваність фінансової інформації, наведеної у звітності суб'єктів господарювання державного сектору в усьому світі. Комітет визнає право урядів та національних організацій, які розробляють та затверджують стандарти, встановлювати рекомендації та стандарти бухгалтерського обліку для фінансової звітності державного сектору у своїх юрисдикціях. Комітет сприяє прийняттю МСБОДС та гармонізації національних вимог з МСБОДС. Фінансові звіти слід визначати як такі, що відповідають вимогам МСБОДС, лише якщо вони відповідають усім вимогам кожного застосовного МСБОДС.

Метою поточного етапу робочого плану Комітету є розробка МСБОДС, що базуються на Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку (МСБО), опублікованих Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та чинних на 31 серпня 1997 р., або на їхніх варіантах, переглянутих після цієї дати. Деякі проблеми бухгалтерського обліку в державному секторі не повністю вирішені в МСБО. Хоча ці проблеми не входять до стислого викладу поточного етапу робочого плану Комітету, він усвідомлює важливість цих питань та сподівається вирішити їх після публікації первісної серії стандартів.

МСБОДС 14 - ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ ЗВІТНОСТІ

ЗМІСТ

Параграфи

МЕТА

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ…….1– 3

ВИЗНАЧЕННЯ……...4

ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВИХ ЗВІТІВ ДО ОПУБЛІКУВАННЯ…….5 – 7

ВИЗНАННЯ ТА ОЦІНКА……8 – 15

Події, які коригують після дати звітності……..……..9 – 10

Події, які не коригують після дати звітності…….....11 – 12

Дивіденди / Виплати……..13 – 15

БЕЗПЕРЕРВНІСТЬ……..……...16 – 24

Реструктуризація……24

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ……..25 – 30

Розкриття інформації про дату затвердження до опублікування…….25 – 26

Оновлення розкриття інформації про умови на дату звітності…….27 – 28

Розкриття інформації про події, які не коригуються після дати звітності ……...29 – 30

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ……...31 – 32

ПОРІВНЯННІ З МСБО 10

МСБОДС 14 - ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ ЗВІТНОСТІ

Положення стандартів, виділені напівжирним курсивом, слід читати в контексті параграфів з коментарями в цьому Стандарті, наведеними звичайним шрифтом, а також у контексті Передмови до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку для державного сектору не призначені для застосування до несуттєвих статей.

Мета

Мета цього Стандарту – визначити:

а) коли суб'єктові господарювання слід коригувати свої фінансові звіти стосовно подій після дати звітності;

б) розкриття інформації, яку суб'єктові господарювання слід надавати про дату, коли фінансові звіти були затверджені до опублікування, та про події після дати звітності.

Стандарт вимагає також, щоб суб'єкт господарювання не складав свої фінансові звіти на основі припущення про безперервність діяльності, якщо події після дати звітності свідчать про неприйнятність припущення про безперервність.

Сфера застосування

1. Суб'єкт господарювання, який складає та подає фінансові звіти згідно з принципом нарахування, має застосовувати цей Стандарт в обліку подій після дати звітності та при розкритті інформації про них.

2. Цей Стандарт застосовується до всіх суб'єктів господарювання державного сектору, за винятком державних комерційних підприємств.

3. Державні комерційні підприємства (ДКП) повинні дотримуватися Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), розроблених Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. В Рекомендації № 1 "Фінансова звітність державних комерційних підприємств" зазначається, що положення МСБО поширюються на всі комерційні підприємства, незалежно від того, в якому секторі вони працюють – у державному чи в приватному. Рекомендація № 1 зазначає, що ДКП мають подавати фінансові звіти, які відповідають МСБО у всіх суттєвих аспектах.

Визначення

4. Терміни, використовувані в цьому Стандарті, мають такі значення:

<u>Дата звітності</u> – дата, на яку припадає останній день звітного періоду, представленого у фінансових звітах.

<u>Події після дати звітності</u> – сприятливі чи несприятливі події, які відбуваються у проміжок часу між датою звітності і датою затвердження

фінансових звітів до випуску. Ідентифікують два типи подій:

а) події, які свідчать про умови, що існували на дату підготовки звіту (<u>події, що їх коригують після дати підготовки звіту</u>);

б) події, які свідчать про умови, що виникли після дати підготовки звіту (<u>події, що їх не коригують після дати підготовки звіту</u>).

Терміни, визначені в інших Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку для державного сектору, вживаються в цьому Стандарті в тому самому значенні, як у цих інших стандартах, та наводяться в Глосарії термінів, який публікується окремо.

Затвердження фінансових звітів до опублікування

5. Щоб визначити, які події задовольняють визначенню подій після дати звітності, необхідно ідентифікувати дату звітності й дату, на яку фінансові звіти затверджують до опублікування. Дата звітності – останній день звітного періоду, за який представлені фінансові звіти. Дата затвердження до опублікування – дата отримання дозволу на публікацію цих фінансових звітів від особи чи органу, який має повноваження остаточно визначати їх. Про такі фінансові звіти надається аудиторський висновок. Події після дати звітності – всі події, як сприятливі, так і несприятливі, які відбуваються в період від дати звітності до дати, коли фінансові звіти затверджуються до опублікування, навіть якщо ці події відбуваються після публікації оголошення про чистий надлишок / дефіцит, затвердження фінансових звітів контрольованого суб'єкта господарювання або публікації іншої вибіркової інформації, пов'язаної з фінансовими звітами.

6. Процес, пов'язаний зі складанням та затвердженням фінансових звітів до опублікування, може змінюватися для різних типів суб'єктів господарювання в межах однієї та різних юрисдикцій. Він може залежати від характеру суб'єкта господарювання, структури управління, законодавчих вимог, що стосуються цього суб'єкта господарювання та процедур, яких дотримуються при складанні та остаточному завершенні фінансових звітів. Відповідальність за затвердження фінансових звітів окремих урядових агентств може бути відповідальністю голови центрального фінансового агентства (або голови фінансового відділу / старшого бухгалтера, наприклад, контролера чи головного бухгалтера). Відповідальність за затвердження консолідованих фінансових звітів уряду в цілому може бути спільною відповідальністю голови центрального фінансового агентства (або голови фінансового відділу, наприклад, контролера чи головного бухгалтера) та міністра фінансів (чи еквівалентного посадовця).

7. У деяких випадках кінцевим етапом процесу затвердження може бути вимога до суб'єкта господарювання подавати його фінансові звіти іншому органові (наприклад, законодавчому органові, такому як парламент чи місцева рада). Цей орган може мати повноваження вимагати внесення змін до перевірених аудиторами фінансових звітів. У інших випадках подання звітів іншому органові може бути в основному питанням протоколу чи процесу, а цей інший орган може не мати повноважень вимагати змін до звітів. Дата затвердження фінансових звітів до опублікування визначатиметься в контексті конкретної юрисдикції.

Визнання та оцінка

8. У період від дати звітності до дати затвердження до опублікування обрані урядові службовці можуть оголосити про наміри уряду стосовно певних питань. Чи вимагатимуть ці оголошені наміри уряду визнання подій, які коригують після дати звітності, залежатиме від того, чи нададуть вони більше інформації про умови, що існують на дату звітності та чи достатні докази того, що ці наміри будуть виконані. У більшості випадків оголошення намірів уряду не приведе до визнання подій, які коригують. Навпаки, як правило, вони відповідатимуть критеріям до розкриття інформації як про події, які не коригують.

Події, які коригують після дати звітності

9. Суб'єктові господарювання слід коригувати суми, визнані в його фінансових звітах, для відображення подій, які коригують після дати звітності.

10. Далі наведено приклади подій, які коригують після дати звітності та які потребують коригування суб'єктом господарювання сум, визнаних у його фінансових звітах:

    а) рішення після дати звітності в судовій справі, яке (оскільки воно підтверджує, що суб'єкт господарювання вже мав теперішню заборгованість на дату звітності) вимагає від суб'єкта господарювання скоригувати вже визнане забезпечення або визнати забезпечення замість простого розкриття інформації про непередбачене зобов'язання. Рекомендації з обліку забезпечень та непередбачених зобов'язань надано в стандартах бухгалтерського обліку "Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи"[1];

    б) отримання інформації після дати звітності, яка свідчить, що корисність активу зменшилася[2] на дату звітності або що суму раніше визнаного збитку від зменшення корисності цього активу треба коригувати. Наприклад:

        і) банкрутство боржника, яке відбувається після дати звітності, підтверджує, як правило, що збиток за торговельною дебіторською заборгованістю вже існував на дату звітності і що суб'єктові господарювання слід коригувати балансову вартість на рахунку дебіторської заборгованості;

        іі) продаж запасів після дати звітності може свідчити про їхню чисту вартість реалізації на дату звітності;

    в) визначення після дати звітності собівартості придбаних активів або надходження від проданих активів до дати звітності;

[1] Комітет опублікував Документ для обговорення 21 "Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи", у якому розглядається застосування (МСБО) 37 для державного сектору. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС) 1 "Подання фінансових звітів" також містить вимоги до подання статей у фінансових звітах та приміток до фінансових звітів, включаючи забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи.

[2] Комітет зараз розробляє пропозиції щодо ідентифікації та оцінки зменшення корисності в державному секторі. Звертатися до "Запрошення надавати коментарі щодо зменшення корисності активів" (опубліковано в липні 2000 р.).

г) визначення після дати звітності суми доходу, отриманого протягом звітного періоду, який має бути поділений з іншим органом державної влади згідно з угодою про перерозподіл доходів протягом звітного періоду

ґ) визначення після дати звітності суми заохочувальних премій, які виплачують персоналові, якщо суб'єкт господарювання мав теперішнє юридичне або конструктивне зобов'язання на дату звітності здійснити такі виплати внаслідок подій до цієї дати;

д) виявлення зловживань чи помилок, які показують, що фінансові звіти некоректні.

Події, які не коригують після дати звітності

11. Суб'єктові господарювання не слід коригувати суми, визнані в його фінансових звітах, для відображення подій, які не коригують після дати звітності.

12. Далі наведено приклади подій, які не коригують після дати звітності:

а) зменшення справедливої вартості в період від дати звітності до дати затвердження фінансових звітів до опублікування, якщо суб'єкт господарювання прийняв політику регулярної переоцінки нерухомості до справедливої вартості. Як правило, падіння справедливої вартості пов'язане не зі станом нерухомості на дату звітності, а відображає обставини, які виникли в наступному періоді. Отже, суб'єкт господарювання, незалежно від його політики регулярної переоцінки, не коригуватиме суми для нерухомості, визнані у фінансових звітах. Подібно до цього, суб'єкт господарювання не оновлює суми, розкриті для нерухомості станом на дату звітності, хоча йому, можливо, треба буде розкрити додаткову інформацію згідно з параграфом 29;

б) якщо суб'єкт господарювання, відповідальний за виконання певних програм побутового забезпечення, вирішує після дати звітності (але до затвердження фінансових звітів до опублікування) надати / розподілити додаткові виплати прямо чи непрямо учасникам таких програм. Суб'єкт господарювання не коригуватиме витрати, визнані в його фінансових звітах у поточному звітному періоді, хоча додаткові виплати можуть відповідати критеріям розкриття інформації як про події, які не коригують, згідно з параграфом 29.

Дивіденди / виплати

13. Якщо дивіденди чи подібні виплати пропонуються чи оголошуються після дати звітності, суб'єкт господарювання має визнавати такі виплати як зобов'язання на дату звітності.

14. Дивіденди можуть виникати в державному секторі, якщо, наприклад, суб'єкт господарювання в державному секторі контролює та консолідує фінансові звіти державного комерційного підприємства, яке має зовнішні пайові частки участі в капіталі того, кому він сплачує дивіденди. На додаток, деякі суб'єкти господарювання в державному секторі приймають концептуальну основу управління фінансовими коштами, наприклад, моделі "взаємодії покупець-

постачальник", яка вимагає від них виплачувати належну частину доходу своєму контролюючому суб'єктові господарювання, такому як центральний уряд.

15. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору МСБОДС 1 "Подання фінансових звітів" вимагає від суб'єкта господарювання розкривати інформацію про суму дивідендів чи виплат власникам, яку було запропоновано чи оголошено після дати звітності, але до затвердження фінансових звітів до опублікування. Дивіденди та подібні виплати не включають відшкодування витрат на капітал. МСБОДС 1 дозволяє суб'єктові господарювання розкривати цю інформацію:

    а) у звіті про фінансовий стан як окремий компонент чистих активів / власного капіталу

    або

    б) у примітках до фінансових звітів.

Безперервність

16. Визначення того, чи є прийнятним припущення безперервності, слід розглядати кожному суб'єктові господарювання. Проте, ймовірно, що оцінка безперервності буде доречнішою для окремих суб'єктів господарювання, ніж для уряду в цілому. Наприклад, окреме урядове агентство може не бути безперервно діючим, тому що уряд, до складу якого входить ця організація, вирішив передати всю її діяльність іншому урядовому агентству. Проте така реструктуризація не впливає на оцінку безперервності для самого уряду.

17. Суб'єктові господарювання не слід складати фінансові звіти на основі припущення про безперервність, якщо відповідальні за складання фінансових звітів або орган управління визначають після дати звітності, що є намір ліквідувати суб'єкт господарювання або припинити його діяльність.

18. Оцінюючи, чи є доречним припущення про безперервність діяльності для окремого суб'єкта господарювання, відповідальні за складання фінансових звітів та / або орган управління мають розглядати різноманітні чинники. Ці чинники охоплюватимуть поточні та очікувані результати діяльності суб'єкта господарювання, будь-яку оголошену та можливу реструктуризацію структурних одиниць, імовірність постійного бюджетного фінансування та, за потреби, інші потенційні джерела фінансування капіталу.

19. У випадку суб'єктів господарювання, діяльність яких фінансується в основному з бюджету, проблеми щодо безперервності виникають, як правило, тільки якщо уряд оголошує про свій намір припинити фінансування суб'єкта господарювання.

20. Від деяких організації (хоча вони і не є ДКП) може вимагатися, щоб вони були повністю або в основному самофінансованими та відшкодовували витрати на товари та послуги за рахунок користувачів. Для будь-якого такого суб'єкта господарювання погіршення результатів діяльності та фінансового стану після

дати звітності може свідчити про потребу розглянути, чи є ще прийнятним припущення про безперервність.

21. Якщо припущення про безперервність більше не є прийнятним, цей Стандарт вимагає від суб'єкта господарювання відображати зазначений факт у його фінансових звітах. Вплив цього факту залежатиме від конкретних обставин суб'єкта господарювання, наприклад, чи буде передано діяльність іншому урядовому суб'єктові господарювання, продано або ліквідовано. Під час визначення того, чи потрібна зміна балансової вартості активів та зобов'язань, необхідне судження.

22. Якщо припущення про безперервність більше не є прийнятним, необхідно також розглянути, чи веде така зміна обставин до створення додаткових зобов'язань або умов угоди, невиконання яких веде до боргових зобов'язань за контрактами та перекласифікації певних боргів як поточних зобов'язань.

23. МСБОДС 1 вимагає розкриття певної інформації, якщо:

    а) фінансові звіти не складені на основі припущення безперервності**.**

    Якщо фінансові звіти не складені на основі припущення безперервності, то МСБОДС 1 вимагає, щоб інформацію про цей факт розкривали разом із принципами, за якими складені фінансові звіти, та разом з причиною, чому суб'єкт господарювання не вважається діючим на основі припущення безперервності,

    або

    б) особи, відповідальні за складання фінансових звітів, обізнані з суттєвою невизначеністю, пов'язаною з подіями або умовами, які породжують значний сумнів щодо здатності підприємства продовжувати діяльність безперервно.

    Події або обставини, інформацію про які слід розкривати, можуть виникати після дати звітності. МСБОДС 1 вимагає розкривати інформацію про таку невизначеність.

Реструктуризація

24. Якщо реструктуризація, оголошена після дати звітності, відповідає визначенню події, яку не коригують, то слід розкривати відповідну інформацію згідно з цим Стандартом. Рекомендації з визнання забезпечень, пов'язаних з реструктуризацією, наведено у стандартах бухгалтерського обліку "Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи". Якщо реструктуризація пов'язана лише з вибуттям компонента суб'єкта господарювання, то це не ставить під сумнів здатність суб'єкта продовжувати безперервно діяльність. Проте, якщо реструктуризація, оголошена після дати звітності, означає, що суб'єкт господарювання більше не є безперервно діючим, характер та сума визнаних активів та зобов'язань можуть змінитися.

Розкриття інформації

Розкриття інформації про дату затвердження до опублікування

25. Суб'єктові господарювання слід розкривати інформацію про дату затвердження фінансових звітів до опублікування та про те, хто дав дозвіл на затвердження. Якщо інший орган має повноваження вносити зміни до фінансових звітів після опублікування, суб'єктові господарювання слід розкривати інформацію про цей факт.

26. Користувачам важливо знати, коли фінансові звіти затверджено до опублікування, оскільки фінансові звіти не відображають події після цієї дати. Також користувачам важливо знати про рідкісні обставини, за яких особи чи організації мають повноваження вносити зміни до фінансових звітів після опублікування. Приклади осіб чи органів, які мають повноваження вносити зміни до фінансових звітів після опублікування, – це Міністерства, уряд, до складу якого входить суб'єкт господарювання, парламент чи обраний орган представників. Якщо зміни вносять, змінені фінансові звіти є новим комплектом фінансових звітів.

Оновлення розкриття інформації про умови на дату звітності

27. Якщо суб'єкт господарювання отримує інформацію після дати звітності (але до затвердження фінансових звітів до опублікування) про умови, які існували на дату звітності, то суб'єктові господарювання слід оновити розкриття інформації, пов'язаної з цими умовами, з урахуванням нових відомостей.

28. У деяких випадках суб'єктові господарювання треба оновити розкриття інформації в його фінансових звітах для відображення інформації, отриманої після дати звітності, але до затвердження фінансових звітів до опублікування, навіть якщо інформація не впливає на суми, які суб'єкт господарювання визнає у своїх фінансових звітах. Приклад необхідності оновлення розкриття інформації: після дати звітності отримано свідчення про непередбачене зобов'язання, яке існувало на дату звітності. Суб'єкт господарювання, на додаток до розгляду того, чи слід тепер визнавати забезпечення, оновлює розкриття інформації про непередбачене зобов'язання з урахування цих свідчень.

Розкриття інформації про події, які не коригують після дати звітності

29. Якщо події, які не коригують після дати звітності, настільки важливі, що нерозкриття інформації про них вплине на здатність користувачів фінансових звітів здійснювати належні оцінки та приймати належні рішення, то суб'єктові господарювання слід розкривати таку інформацію про кожну значну категорію подій, які не коригують після дати звітності:

а) характер події;

б) оцінку її фінансового впливу або констатацію, що така оцінка неможлива.

30. Далі наведено приклади подій, які не коригують після дати звітності, але можуть бути настільки важливими, що нерозкриття інформації про них вплинуло б на здатність користувачів фінансових звітів здійснювати належні оцінки та приймати належні рішення:

а) незвичайно значне зменшення вартості нерухомості, що обліковується за справедливою вартістю, коли таке зменшення пов'язане не зі станом нерухомості на дату звітності, а спричинене обставинами, що виникли після дати звітності;

б) суб'єкт господарювання приймає рішення після дати звітності надати / здійснити значні додаткові виплати в майбутньому (прямо чи непрямо) учасникам програм побутового забезпечення, які він упроваджує; ці додаткові виплати суттєво впливають на суб'єкт господарювання;

в) придбання чи продаж основного контрольованого суб'єкта господарювання або передача стороннім організаціям усієї (чи в основному всієї) діяльності, яку зараз здійснює суб'єкт господарювання, після дати звітності;

г) оголошення плану про припинення діяльності чи основної програми, ліквідацію активів або погашення зобов'язань, що відносяться до діяльності, яка припиняється[3], чи основної програми, або укладення обов'язкової угоди на продаж таких активів чи погашення таких зобов'язань. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку МСБО 35 "Діяльність, що припиняється", надає рекомендації з підходу та розкриття інформації про діяльність, що припиняється;

ґ) істотні придбання і продаж активів;

д) знищення основної будівлі внаслідок пожежі після дати звітності;

е) оголошення про суттєву реструктуризацію або початок її впровадження (рекомендації з обліку забезпечень, пов'язаних з реструктуризацією, наведено в стандартах бухгалтерського обліку "Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи");

---

[3] КДС МФБ ще не розглядав питання діяльності, що припиняється, яка раніше розглядалася в Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку МСБО 8 (переглянутому в 1993 р.) "Чистий прибуток / збиток за період, суттєві помилки та зміни в обліковій політиці", а зараз є предметом окремого стандарту – Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку (МСБО) 35 (1998 р.) "Діяльність, що припиняється". Згідно з визначенням у МСБО 35, термін "діяльність, що припиняється" застосовується в цьому Стандарті для позначення складової частини суб'єкта господарювання:

а) що її суб'єкт господарювання згідно з єдиним планом:
   i) ліквідує, по суті, повністю, наприклад, продаючи складову частину в одній операції, розділяючи чи передаючи права володіння складовою частиною власникам суб'єкта господарювання;
   ii) ліквідує частинами, наприклад, розпродаючи активи складової частини і погашаючи свої зобов'язання окремо,
   або
   iii) закриває шляхом припинення експлуатації;

б) яка являє собою окремий основний вид / напрямок діяльності або географічний регіон діяльності;

в) яку можна розрізнити операційно і з метою фінансової звітності.

є) введення в дію законодавства про припинення погашення позик, наданих суб'єктам господарювання або особам як частини програми;

ж) аномально великі зміни після дати звітності в цінах на активи або в курсах обміну іноземних валют;

з) у випадку суб'єктів господарювання, які несуть відповідальність за податок на прибуток чи еквіваленти податків на прибуток, зміни ставок податку чи законів про оподаткування, які набирають чинності або оголошуються після дати звітності та мають значний вплив на поточні та відстрочені податкові активи та зобов'язання (Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку МСБО 12 "Податки на прибуток" надає рекомендації з обліку податків на прибуток);

и) прийняття значних зобов'язань або непередбачених зобов'язань, наприклад, унаслідок надання значних гарантій після дати звітності;

й) початок судового процесу, виниклого виключно внаслідок подій, які відбулися після дати звітності.

Дата набрання чинності

31. Цей Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору набирає чинності для річних фінансових звітів за періоди, що починаються 1 січня 2003 р. або пізніше. Застосування до вказаної дати заохочується.

32. Якщо суб'єкт господарювання приймає для цілей фінансової звітності принцип нарахування (як визначено Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку для державного сектору) після вказаної дати набрання чинності, то цей Стандарт застосовується до річних фінансових звітів суб'єкта господарювання, що охоплюють періоди, які починаються в день прийняття облікової політики або пізніше.

Порівняння з МСБО 10

В основу Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС) 14 “Події після дати звітності” покладено переважно Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (МСБО) 10 (переглянутий у 1999 р.) “Події після дати балансу”. Основні відмінності між МСБОДС 14 та МСБО 10 такі:

- МСБОДС 14 зазначає, що якщо припущення про безперервність діяльності більше не є прийнятним, слід застосовувати судження при визначенні впливу цієї зміни на балансову вартість активів та зобов’язань, визнаних у фінансових звітах (параграф 21).

- МСБОДС 14 містить додатковий коментар про визначення дати затвердження до опублікування (параграфи 5, 6 та 7).

- У МСБОДС 14 включено додатковий, порівняно з МСБО 10, коментар для роз’яснення застосовності стандартів для обліку суб’єктами господарювання державного сектору**.**

- У деяких випадках у МСБОДС 14 використовується інша, відмінна від МСБО 10 термінологія. Найбільш важливими прикладами є використання в МСБОДС 14 термінів “суб’єкт господарювання”, “звіт про фінансовий стан”, “чисті активи / власний капітал”, “дата звітності”. Еквівалентні терміни в МСБО 10 такі: “підприємство”, “баланс”, “власний капітал”, “дата балансу”.

- МСБОДС 14 містить визначення “дати звітності”. У МСБО 10 визначення “дати балансу” немає.